

Từ đó, tiên khéo ngầm dạy pháp môn Niệm Phật cho mọi người khiến họ bỏ ngụy quy chơn, cầu sanh Cực Lạc..... Những lời ngài giảng ra đều là những điểm trọng yếu mâu nhiệm trong việc tu hành. Do trong bài kệ của ngài có chữ “xác chỉ chánh tu lộ” (chỉ đích xác con đường chánh tu hành) nên họ bèn đặt tên tác phẩm này là “Tây Phương Xác Chỉ”....Từ lúc Bồ Tát giảng xuống pháp hội cho đến khi ngài chia tay, thời gian hơn bốn năm. Tất cả gồm hăm bốn hội.”} (Về sau vị Tiên này tự xưng là “Giác Minh Diệu Hạnh Bồ Tát”-DN.)

Bồ Tát dạy ông Trầm Nguyên Huy:

Nói chung, người tu Tịnh Độ ky nhất là xen tạp. Thế nào là xen tạp? Tức là vừa tụng kinh, vừa trì chú, vừa kết hội, lại ưa nói đôi chút về sự khẩn yếu của Thiền, lại ưa bàn những chuyện cát hung, họa phúc, thấy thần, gặp quỷ. Đây chính là xen tạp.

Đã xen tạp thì tâm chẳng chuyên nhất. Tâm chẳng chuyên nhất thì khó thấy Phật vắng sanh, phí uổng cả một đời. Nay ông chớ nên làm như thế, chỉ khẩn thiết trì một câu A Di Đà Phật, cầu sanh về Cực Lạc. Lâu ngày công hạnh thành tựu, mới là chẳng sai lầm vậy. Ta sẽ truyền cho ông một bài kệ để tuân theo đó mà tu hành.

Một câu A Di Đà

*Là tổng trì vạn pháp
Tiếng niệm ứng theo tâm
Niệm đâu tâm theo đó
Cảm ứng bất tư nghị
Ao bầy báu nở sen.....*

Bồ Tát dạy ông Tra Định Hoằng:

Ông trì kinh Kim Cang Bát Nhã nên biết là có bảy lúc chẳng nên trì kinh, tức là: tâm hôn ám thì chẳng nên trì, có làm lỗi thì chẳng nên trì, vào chỗ bất tịnh vừa xong

chẳng nên trì, sau khi uống rượu chẳng nên trì, bị người quấy nhiễu chẳng thanh tịnh thì không trì, có sự sắp phải làm mà mình chưa làm thì không trì, tâm nhớ giữ điều chi khác thì đừng trì. Nếu bèn lòng thọ trì thì phải tránh điều ấy.

Tụng đến thuần thực thì liền ngay trong khi quán tâm mà trì. Nếu làm được như vậy thì công đức chẳng thể nghĩ bàn, quả báo chẳng thể nghĩ bàn. Phật nói ra lời thành thật, ông phải nên gìn giữ lấy.....

Bồ Tát lại bảo đại chúng:

Các ông lo ngại thân mình bị ràng buộc trong lưới rạp thế sự, ý niệm chẳng được thanh tịnh ư? Ta có một pháp: các ông chỉ cần phát nguyện xa lìa, cầu giải thoát, tâm kháng kháng quy hướng về giới Cực Lạc gặp Phật A Di Đà, buông bỏ cái tâm bon chen danh lợi liền có thể dứt trần lao, bước trên đường giác.

Có người hỏi niệm Phật chẳng nhất tâm nổi, nên dùng phương cách gì, Bồ Tát dạy:

Ông chỉ cần dứt ý tưởng lo cầu đắc định, cứ từ từ niệm, cốt sao tiếng hợp với tâm, tâm nương theo tiếng. Niệm lâu ngày, tự được các niệm lặng trong, tâm cảnh tụyết chiếu, chứng nhập Niệm Phật Tam Muội. Nhưng thường ngày cần phải niệm cho nhiều, từ ngàn niệm đến vạn niệm. Tâm không gián đoạn thì căn khí mới dễ thành thực nhất. Nếu cưỡng ép tâm chuyên nhất thì trọn chẳng chuyên nhất nổi.

Ngay khi ấy, ông Đạt Bản ngồi dưới tòa Bồ Tát chợt niệm lên mấy tiếng. Bồ Tát bảo: “Như thế đó! Như thế đó!”.

Diệu Ngọc

Kính ghi (Mùa Vu lan 2003)

**Hương
Xuân
Ý
Đạo**

Tâm sầu lắng những mùa Xuân cũ.
Trí nhủ thâm đã phủ thời gian.
Cố quên đi những trái ngang.
Bỏ câu danh lợi, xóa tan nẻo phiền.
Đường thế nhân gắn liền đau khổ.
Bể trầm luân lệ đổ nào vơi.
Trắng tay khi bỏ cuộc đời.
Chìm trong sáu nẻo chơi với lạnh lùng.
Đường luân hồi chấp chùng mê đắm.
Nghịch mang theo nào sấm gị hơn.
Mật mở đâu biết giả chơn.
Nẻo mê chìm đắm từng cơn dọa đày.
Nói sao hết, tỏ bày sao thấu.
Ruột gan dường như nấu như nung.
Ngục sâu đau đón chấp chùng.

Bi ai nổi khổ tận cùng thấm thương.
Mau khẩu đầu tìm nương Phật lực.
A Di Đà đúng thực vắng sanh.
Tây Phương cực lạc an lành.
Giữ câu niệm Phật mãi dành trên môi.
Ao Thất Bảo vun bồi công đức.
Liên hoa đài tâm thức viên khai.
Tùng lời Phật pháp bên tai.
A Di Đà Phật. Như Lai ta kẻ.
Giữ chánh niệm nguyện về bến giác.
Quả Bồ đề độc các chúng sanh.
Từ đây Phật Quốc sẵn dành.
Niệm Phật tam muội viên thành hạnh tu.

Bá-Duy